

Sh:»5516

MÜRSELÂT

﴿٧٧﴾ سُورَةُ الْمُرْسَلَاتِ

«Vel'mürselât Sûresi» Urf Sûresi dahi denilir, Mekkîdir. İbni Mes'ud radiyallahü anhten sihahta merviy

olduğu üzere Minada bir garda nâzil olmuştur.

Âyetleri - Ellidir.

Kelimeleri - Yüz seksen birdir.

Harfleri - Sekiz yüz on altı.

Fasılası - **عبرتم لنا** harfleridir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ﴿٢﴾ فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ﴿٣﴾
وَالنَّاشِرَاتِ نَشْرًا ﴿٤﴾ فَالْفَارِقَاتِ فَرَقًا ﴿٥﴾ فَالْمُلْقِيَاتِ
ذِكْرًا ﴿٦﴾ عُدْرًا أَوْ نُذْرًا ﴿٧﴾ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٍ ﴿٨﴾
فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ ﴿٩﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ﴿١٠﴾ وَإِذَا
الْجِبَالُ نُسِفَتْ ﴿١١﴾ وَإِذَا الرُّسُلُ أُقِتَتْ ﴿١٢﴾ لَأَيَّ يَوْمٍ
أُجِلَّتْ ﴿١٣﴾ لِيَوْمِ الْفَصْلِ ﴿١٤﴾ وَمَا أَدْرِيكَ مَا يَوْمٌ

الْفَصْلِ ﴿١٥﴾

Sh:»5517

﴿١٥﴾ وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾ أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ
﴿١٧﴾ ثُمَّ نَتَّبِعُهُمُ الْآخِرِينَ ﴿١٨﴾ كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ
﴿١٩﴾ وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾ أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَاءٍ
مَهِينٍ ﴿٢١﴾ فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَكِينٍ ﴿٢٢﴾ إِلَى قَدَرٍ مَعْلُومٍ
﴿٢٣﴾ فَقَدَرْنَا فَنِعْمَ الْقَادِرُونَ ﴿٢٤﴾ وَيَلُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

﴿٢٥﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ﴿٢٦﴾ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا
 ﴿٢٧﴾ وَجَعَلْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُم مَّاءً فُرَاتًا
 ﴿٢٨﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾ انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ
 تُكَذِّبُونَ ﴿٣٠﴾ انْطَلِقُوا إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣١﴾ لَا
 ظِلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ ﴿٣٢﴾ إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ
 ﴿٣٣﴾ كَأَنَّهُ جَمَالَتٌ صُفْرٌ ﴿٣٤﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ
 ﴿٣٥﴾ هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ ﴿٣٦﴾ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ
 ﴿٣٧﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ
 جَمَعْنَاكُمْ وَالْأُولَىٰ ﴿٣٩﴾

Sh:»5518

﴿٣٩﴾ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٤٠﴾ وَيَلُوكَ يَوْمَئِذٍ
 لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

Meali Şerif

Kasem olsun o urf için gönderilenlere 1 Derken büküp devirenlere 2 Ve neşrederek yayanlara 3 Derken seçip ayıranlara 4 Sonra bir ögüt bırakanlara 5 Gerek özriçin olsun gerek inzar 6 Herhalde size va'dolunan muhakkak olacaktır 7 Hani o yıldızlar silindiği vakit 8 Ve o Sema açıldığı vakit 9 Ve o dağlar savurulduğu vakit 10 Ve o ilçiler miykatlarına irdirildiği vakit 11 Onlar hangi güne te'cil edildi? 12 Fasil gününe 13 bildinmi nedir fasil günü? 14 Vay haline o gün yalan diyenlerin 15 Helâk etmedikmi evvelkileri? 16 Sonra arkalarına takacağız geridekileri 17 Biz öyle yaparız mücrimleri 18 Vay haline o gün yalan diyenlerin 19 Yaratmadıkmi sizi bir hakîr sudan? 20 Kılıp da onu bir makarda temkin 21 Ma'lûm bir kadere değın 22 Demekki ölçmüşüz, demekki biz ne güzel kâdiriz 23 Vay haline o gün yalan diyenlerin 24 Ye kılmadıkmi Arzı bir tokat 25 Gerekse diriler için gerekse emvat 26 Ve oturdupda onda yumru yumru oturaklı dağlar, sunmadıkmi size bir su (tatlı) bir furat 27 Vay haline o gün yalan diyenlerin 28 Haydi boşanın o yalan dediğınize 29 Haydi boşanın bir üç çatalı gölgeye 30 Ne gölgelendirir ne alevden korur 31 çünkü o, öyle şirareler atacaktırki her biri bir saray gibi 32 Sanki sarı sarı hopalar gibi 33 Vay haline o gün yalan diyenlerin 34 Bugün nutukları tutulacağı gündür 35 İzin de verilmezki itizar ederler 36 Vay haline o gün yalan diyenlerin 37 Bu işte o fasil günü topladık sizi ve evvelkileri 38 Varsa bir fenniniz atlatın beni 39 Vay haline o gün yalan diyenlerin 40

Sh:»5519

1. ﴿وَالْمُرْسَلَاتِ﴾ - vav, kasem içindir. Cevabı « إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ » dir.

Burada da Vessaffati, Vezzariyâtıda olduğu gibi bir takım kuvvetlere kasem olunmuştur: mürselât, asıfat,

nâşirât, farikat, mülkiyat bu kasem olunanlar bu sıfatları zikredilmiş bulunduğu için ta'yinlerinde ihtilaf

edilmiştir. Bunların hepsi bir cins veya kısım kısım muhtelif cinslerden olması muhtemeldir. Melâike,

rüzgârlar, Kur'an âyetleri, Peygamberlerin bî'setleri, insanların kalblerine vârid olan dâiyeler. Bunlardan en

zâhir olan hepsinin melekûfî kuvvetler olmak üzere Melâike olması ve hepsinin Allah tarafından

gönderilmiş mürselât unvanında dahil bulunmasıdır. Ancak fiillerine nazaran kısımlara, sınıflara ayrılabilir.

Asıl murad da zatlarını anlatmak değil, âlemdeki inkılâbâtî ifade eden fiillerini anlatmaktır. « فا » ile zikr

olunanlar da fiilleri arasında bir terettüb bulunduğuna « و او » ile zikredilende terettüb lâzım olmadığına

tenbih vardır. Meselâ asf irsale müterettibdir. Fakat neşrin asfî ta'kîb etmesi lâzım değildir. Onunla müterafık

da ayrı da olabilir. Ve aynî sınıfın fi'li olabileceği gibi ayrı bir sınıfın fi'li de olabilir. Lâkin fark, neşre, ilkaî zikr

ise hepsine müterettib demek olur. ﴿عَرَفَا﴾ - Hal veya mefuli lehtir. Hal olduğuna göre at yelesi

demek olan urften müstear olarak peyderpey tetabu' ve tevalî ma'nâsına gelir ki ihsan etmek veya tanınmak

ma'nâsına urften: «urf için, ya'ni tanınması lâzım gelen bir iyilik yapılmak, bir ma'ruf ihdas edilmek için»

demek olur. Bunda lisanımızdaki idarei urfiyye ta'birini andıran bir ma'nâ vardır. 3. ﴿نَشْرًا﴾ -

Yaymak, dağıtmak ma'nasına yâhud da nüşûr yapmak, ya'ni ölüleri diriltmek, harekete getirmek

ma'nasınadır. 5. ﴿ذِكْرًا﴾ - Zikir, din kitabı, öğüt, ya'ni va'z u nasihat,

Sh:»5520

İbret, hatırdan çıkarılmıyacak anıt ma'nalarına geldiğine göre zikir ilka edenler evveleminde

Peygamberlere vahiy getiren Melekler demek olursa da umumiyyetle insanlara öğüt telkîn eden, ibret ve

hatıra bırakan ilham Meleklerine, hâdiselere, kuvvetlere şamil olabilir. Keşşaf'ta bu beş âyet vava nazaran

iki kısma ayrılarak şöyle ma'na verilmiştir: Allah sübhânehu Melâikeden bir takımlarına kasem etmiştir ki

onları emirleriyle irsal eylemiştir de onlar emre imtisalde tehaffûf için rûzgârlar gibi güzergâhlarında

önlere geleni asf ile büküp devirip geçmişlerdir. Bir takımlarına da kasem etmiştir ki onlar vahiy ile

inerlerken cevde kanatlarını neşretmişlerdir. Yâhud arzda şeri'atler neşretmişlerdir. Yâhud küfr-ü cehl ile

ölü olan nefisleri diriltmek, nüşûre irdirmek için vahiy getirmişler hak ile bâtlı ayırmışlar, enbiyaya zikir ilka

eylemişlerdir. 6. ﴿عُذْرًا أَوْ نَذْرًا﴾ -

OZÜR, ma'zur kılınmak, ya'ni kabahati silmek ma'nâsına,

NÜZÜR de inzar etmek, korkutmak, sakındırmak ma'nâsına masdar olarak zikirden bedel yâhud

mefuldürler. Ya'ni muhikk olanlara ozr için, mübtıl olanlara inzar için, ma'ziret ma'nasına azîrin veya inzar

ma'nasına nezîrin yâhud âzir ve münzir ma'nasına azîr ve nezîrin cem'i de olabilirki üçüncüsünde hâl

olurlar. Yine Keşşafa: yâhud: azâb rüzgârlarına kasem etmiştir: onları göndermiştir de büküp büküp

devirmişlerdir. Ve rahmet rüzgârlarına kasem etmiştirki ölü eraziye hayat neşretmişlerdir de Allaha

şükredenlerle küfredenleri ayırd etmişlerdir « لَأَسْقِيَنَّهُمْ مَاءً غَدَقًا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ »

gibi de bir zikir, bir intibah ilka eylemişlerdir. Ya Allahın ni'metini görüp şükretmek üzere tevbe ve istiğfar ile

Allaha i'tizar edeceklere ozr için veya onu tabi'ate hamledip Allaha şükürden gaflet edenlere inzar için. Ki

zikre sebep olduklarından dolayı mülkiyâtı zikir addedilmişlerdir demek olur. Bundan başka

bu ma'nalar âyâtı Kur'an veya Enbiyanın bi'setleri ve beşerin kalbine vârid olan havadır ve deva'î hakkında

da mülâhaza olunmuştur. Maamafih bu âyetlerde yalnız sıfatlar zikredilmiş olduğu için mevsuflarının

ta'yinine kalkışmıyarak ve bu iyzahlar birer misâl gibi addolunarak bu yalnız asıf, neşir, fark, ilkaı zikir

denebilen fi'lleri yapmak üzere urf için veya mütevaliyen gönderilen kuvvetler diye anlamak en sâlim ve en

şumüllü ma'na olurki bu da Melâike ma'nasında zâhirdir. 11. ﴿وَإِذَا الرُّسُلُ﴾ - Bu Resuller

Peygamberlerde zâhirdir. ﴿أَقْتِ﴾ - Aslı «tevkîtden» «وَقْتِ» tir. Ya'ni Peygamberlerin intizar

ede geldikleri ve ümmetlerine karşı şehadet edecekleri vakit ve miyade irdirildikleri zaman ki Kıyamettir. 13.

﴿لِيَوْمِ الْفَصْلِ﴾ fasl günü, ayırt ve huküm günü 15.

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ - bu âyet bu Sürenin terci' âyetidir. Bu terci'de mürselâtin sıra

sıra tevalîsi manzaralarına da bir işaret vardır.

VEYL, leyl vezninde esasen şerrin hulûlü ma'hâsına olup ba'zan bir musîbetin hudûsü zamanında

fecaati ifade için lisanımızdaki vay, yazık kelimeleri gibi tefeccü' makamında kullanılır. Bu ma'naca vay

haline, yâhud yazık yazık! Demek gibi olurki biz bunları terahhüm makamında da te'essüf makamında da

kullanırız. Bir de veyl uçuruma yuvarlanmak gibi berbadlık, helâk ve hasar ma'nasına azâb kelimesi, kahir

veya beddu'a olarak kullanılır «وَيْلٌ لَّهٗ», veyl ona, helâk oldu veya olsun demektir. Veyl

Cehennemde bir vadînin veya kapının da ismidir. Veyl deresi,veylkapısı. Bu âyette o günkü fecaatin şiddetini beyan ile inzar ifade ettiği için biz bunu mealde vay haline diye terceme ile iktifa ettik «veyl o gün o tekzîb edenlere» denilse lâfzan daha uygun olursa da lisanımız i'tibariyle vay haline demek kolay geldi:

Halbuki

Sh:»5522

mırad fecaatin şiddetini anlatmaktır. Mükezzibîn, her âyette makablindeki mazmuna nazaran mülâhaza olunmak lâzım gelir. Meselâ birincide fasıl gününü, ikincide mücrimlere yapılacak azâbı, üçüncüde Allahın ilmini ve kudretini, dördüncüde beşerin ihtiyac ve mahdûdiyyetini ve kudreti ilâhiyyenin ihatasını ve ni'metini tekzid ma'nalarıyle alâkadardır.

21. ﴿قَرَارٍ مَكِينٍ﴾ karari mekîn, sağlam oturaklı karargâh, ya'ni rahim 22.

﴿إِلَىٰ قَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾ Allah tealâ indinde ma'lûm olan bir kadere, ya'ni mukadder bir vakte

değın - ki o vilâdet vaktidir. 25. ﴿كَفَاتًا﴾ - kifât, zamm ve cemi' ma'nasına « كَفَّتْ » ten hısar gibi

birbirine zamm ve cemi' ma'nasına ten hısar gibi birbirine zamm olunarak sıkışıp toplanılacak mahal,

dernek yeri ve Ebu Ubeydenin kavlince via' ya'ni kab demektir. Biz buna mealde tokat dedik, bu tokat, sille ma'nasına tokat zann edilmesin, sürüden sapıp da ekinlere ve bağlara bağçelere dalan firari hayvanların bekçiler tarafından tutulup hapsolundukları mahalle dahi Anadolu Türkçesinde tokat ta'bir olunur. Netekim Tokat kasabasının ismi de bunu andırır. Buna Rumilide bazı yerlerde «kapı» ta'bir edildiğide mesmu'um olmuştur. Tevkıfhaneye ma'nasına kapı altı ta'biri de Anadolu'da ma'ruf idi.

Yukarıda «**قَرَارٍ مَكِينٍ**», burada «**كِفَاتًا**» insanların gerek doğmadan evvel ve gerek

doğduktan sonra her tavrında vatan ihtiyacına ve bu suretle gerek hayat ve gerek memnûnunda kudreti

ilâhiyye ile muhat ve her zaman kabzai kudretinde mevkuf ve mahbûs bulduklarına tenbih, bununla

beraber 27. ﴿رَوَّاسِيَّ شَامِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فُرَاتًا﴾ - her taraflarından

Allahın ni'metleriyle beslenmekte olduklarını ihtardır.

Sh:»5523

REVASİ, ağır basan oturaklı dağlar.

ŞAMİHAT, başını kaldırmış, mürtefi', yumru yüce.

29. ﴿انْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ﴾ - Ya'ni o mükezzibîne o fasıl günü

böyle dinecek: Dünyada o ni'metler içinde mevkuf ve mahbûs bulunduğunuz Arzdan boşanın da orada

iken yalan diye tehzîb edegeldiğiniz azâbı boylayın, def olun diye tevbîh olunacak, o Arz onlardan

boşaltılacak, inkâr ettikleri azâba sevk olunacaklardır ki bu alel umum küffara hitabdır. Mutlak tehzîbin

cezasıdır. Bâtil i'tikadın cezası olmak üzere bilhassa bir kısmına da şöyle denecek: 30. ﴿انْطَلِقُوا﴾

haydin buradan boşanın ﴿إِلَى ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ﴾ üç çatallı bir gölgeye gidin -

Ya'ni Allahın birliğini tanıyan müvehhid mü'minlere mahsûs koyu gölgede Arşın gölgesinde mütena'im ve

sayeban olmağa sizin hakkınız yoktur. Siz ona inanmıyordunuz, şirke, teslîse kail oluyordunuz. Şimdi

müvehhid mü'minler Arşın gölgesinde, zilli zalilde gölgelenirlerken siz i'tikad ettiğiniz üç çatallı bir gölgeye

sığınınız. Atadan merviy olduğuna göre bu üç çatallı gölge Cehennem dumanının gölgesi diye tefsîr

olunmuş, birçok müfessirler bu hatbı da evvelkinin bir iyzahı gibi telâkkî ederek bunu ta'kîb etmişler. Ve

demişlerdirki «duhani Cehennem» üç mevzi'den yükselecek, kâfirler onu ateşten korur zann ederek

koşacaklar, en fena bir halde bulacaklardır. Bu surette bu zıl «مَا كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ» nın bir

beyanı demek olur. Lâkin Ebu Hayyanın naklettiği vechile: İbni Abbas Hazretleri demişlerki: bu hitab,

Salîbe tapanlara söylenecektir. Mü'minler Allah sayesinde Arşın gölgesinde korunacak, onlara

ma'budünüz olan Salîbin gölgesine girin denecek, çünkü salîbin üç şu'besi vardır.

ŞU'AB, bir cisimden ayrılan çatallardır **اه**. Ya'ni Salîbin

Sh:»5524

bir kolu, gövdesi demek olduğundan şu'beleri üçtür. Demekki « **ظِلِّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ** » bir üç

çatallı gölge» Hristiyanlığın teslîs akidesinin, ekanîmi selâsesinin bir remzidir, Salîb onu temsil eder.

Hristiyanlık bunu ve Âhireti tekzîb etmiyor, fakat en büyük halâsı bundan bekliyerek buna i'tikad ediyor.

Onun için Âhirette o fasıl günü müslimanlar iyman etmiş oldukları halîs tevhid gölgesinde gölgelenirlerken

bir üç diye ekanîmi selâse ile teslîse i'tikad edenlere haydin bir üç çatallı teslîs gölgesine gidin denecek,

lâkin öyle bir üç çatallı gölge neye yarar? Gölgelemdir mi? Azâbdan korumak için bir faydası olabilir mi?

Bunu bir üç çatallı ta'birinden de anlaşılacağı vechile beyan için buyuruluyorki: 31.

﴿لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ اللَّهَبِ﴾ o ne gölgelendirir ne de alevden korur -

çünkü çatallıdır. Çatalların arasından alevler hücum eder. Onun için o bir şey'e yaramaz, ona sığınmağa

gelmez 32. ﴿تَرْمِي بِشَرَرٍ﴾ çünkü o - âlev saçan ateş veya o çatallar muhakkak ﴿انَّهَا﴾

öyle şirareler, kıvılcımlar atarki ﴿كَالْقَصْرِ﴾ kasır gibi - lisanımızda köşk diye ma'ruf olan kasır

burada «dari kebîri müşeyyed» diye tefsîr olunmuşturki maksad büyüklük teşbîhi olduğundan saray gibi

demek olur. Ya'ni her biri cesamette ve uzanıpta saray gibi 33. ﴿كَانَهُ﴾ sanki o şerer

﴿جَمَالَتْ صَفْرًا﴾ sarı sarı erkek deve sürüleri gibi - evvelki teşbîh cesamet i'tibariyle bu da

renk, kesret ve hareket i'tibariyledir. İbil deve, nâka dişi deve, cemel erkek deve cimâle cemelin cem'i

olarak erkek develer demektir. Ve ma'lûm ki erkek deve daha iri ve daha kuvvetlidir. Bizim Anadoluda

erkek deveye cemel yerinde hopa ta'bir edilir.

Sh:»5525

İrilik ve kuvvetlilik teşbîhlerinde de hopa gibi denilir. Biz de mealde «sarı sarı hopalar gibi» demekle bu

ma'naları anlatmak istedik. İşte o Cehennem ateşi, alevi o çatallardan böyle hem her biri saray gibi büyük

hem de hopa sürüleri gibi çok sarı sarı kıvılcımlar atacaktır. Düşünmeliki şirareleri böyle olan alevler ne

kadar salgın olacaktır. Artık böyle bir üç çatallı gölgeye sığınmanın ne felâket olduğunu anlamalı 34.

﴿وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ﴾ vay haline o gün yalan diyenlerin - ya'ni gerek o ateşe ve

gerek o üç çatallı gölgenin ondan korumayıp böyle bir felâket olduğuna inanmayıp da ona sığınanların 35.

﴿هَذَا يَوْمٌ لَا يَنْطِقُونَ﴾...

Onlardan korunanlara gelince:

﴿٤١﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ ﴿٤٢﴾ وَفَوَاكِهَ مِمَّا
يَشْتَهُونَ ﴿٤٣﴾ كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
﴿٤٤﴾ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ
لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾ كُلُّوا وَتَمَتَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾
وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ
﴿٤٩﴾ وَيَلُّ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

Şübhesiz ki (korunan) müttakiler gölgelerde kaynaklar 41 Ve canlarının istediğinden meyveler içindedirler

42 Yeyin, için âfiyet olsun işlediğiniz amellere mukabil 43 İşte biz muhsinleri böyle karşılarız 44 Vay haline

o gün yalan diyenlerin 45 Yeyin,

Sh:»5526

zevk edin biraz, çünkü mücrimlersiniz 46 Vay haline o gün yalan diyenlerin 47 Yerler, içerler de rükû' edin

denildiği zaman onlara, rükû' etmezler 48 Vay haline o gün yalan diyenlerin 49 Artık bundan sonra hangi

söze inanacaklar? 50

Vel'mürselâti Sûresi de burada hitam buldu. Lâkin o fasıl günü bilfi'il gelmeden ona inanmıyanların

arkası alınmış olmayacağından bunu Nebe' Sûresi ta'kib edecektir.

